

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII

AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ

HOTĂRÂREA nr. 747 din 23.10.2019

Dosar nr.: 47/2019

Petiția nr.: 520/05.02.2019

Petenți:

Reclamați: Direcția Generală de Poliție a Municipiului București
Ministerul Afacerilor Interne

Obiect: drepturi salariale diferite

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

1. Numele, domiciliul, reședința sau sediul petenților

..... - cu domiciliul procesual ales cabinet de avocat ”

Numele, domiciliul, reședința sau sediul părților reclamate

2. Direcția Generală de Poliție a Municipiului București
Ministerul Afacerilor Interne

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

3. Acordarea diferențiată a sporului pentru risc și suprasolicitare neuropsihică pentru polițiștii de poliție judiciară din aceeași structură, (Serviciul Grupări Infraționale Violente din cadrul Direcției Generale a Poliției Municipiului București comparativ cu Brigada de Combatere a Criminalității Organizate din cadrul Inspectoratului General al Poliției Române)

III. Procedura de citare

4. În temeiul art. 20, alin.4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării, prin adresele nr. 520/15.02.2019 și 710/15.02.2019 s-au citat părțile pentru 05.03.2019.

5. Prin intermediul aceluiași adrese Colegiul director a invocat din oficiu excepția de necompetență a Consiliului, acesta nepronunțându-se asupra aspectelor ce țin de interpretarea și aplicarea legilor.

6. Procedura legal îndeplinită.

IV. Susținerile părților

Susținerile petenților

7. Petenții, prin reprezentant legal ales, solicită Consiliului Național pentru Combaterea

Discriminării constatatarea acordării discriminatorie a sporului pentru risc și suprasolicitare neuropsihică între două categorii de polițiști judiciari din cadrul Serviciului Grupări Infraționale Violente comparativ cu Brigada de Combatere a Criminalității Organizate).

8. Astfel, cei 38 de polițiști sunt ofițeri de poliție în cadrul Serviciului Grupări Infraționale Violente, cu calitate de organe de cercetare penală ale poliției judiciare, dețin avizele Procurorului General al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și a ordinelor Ministrului Afacerilor Interne aferente.

9. Specificul Serviciului Grupări Infraționale Violente o reprezintă dosarele, aflate pe rolul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, care au obiecte legate de infracțiuni cu violență majoră, din sfera crimei organizate.

10. Ordinul Ministrului de Interne nr. S/78/13.05.2015 pentru completarea O.M.A.I. S/214/2011, Anexa nr. 4 indice 1, a dispus acordarea sporului pentru risc și suprasolicitare neuropsihică polițiștilor din cadrul M.A.I. care desfășoară activități de poliție judiciară diferențiat:

– 5% din salariul de bază pentru lucrătorii de poliție judiciară din structurile de investigații criminale;

– 20% din salariul de bază pentru lucrătorii de poliție judiciară din structurile de crimă organizată.

11. Ulterior, în baza Ordinului Ministrului de Interne nr. S/7 din 31.08.2018, procentul de 5% din salariul de bază pentru lucrătorii de poliție judiciară din structurile de poliție judiciară s-a majorat la 10% din salariul de bază, fiind acordat și altor categorii de polițiști.

12. Astfel, petenții consideră că sunt discriminați comparativ cu polițiștii de poliție judiciară din aceeași structură dar de la Brigada de Combatere a Criminalității Organizate, beneficiind de un spor mai mic, între 5 și 10% la salariul de bază, în timp ce colegii lor beneficiază de un spor de 20%, deși dețin aceleași avize conforme ale Procurorului General al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și delegări conforme din partea procurorilor în dosarele pe care aceștia le instrumentează în urmărire proprie.

13. Conform art. 5 din Capitolul VIII "Reglementări specifice personalului din sistemul justiției" din Anexa Vi din Legea Cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice "Judecătorii de la Înalta Curte de Casație și Justiție, de la curțile de apel, tribunale, tribunalele specializate și judecătorii, procurorii de la parchetele de pe lângă aceste instanțe, membrii Consiliului Superior al Magistraturii, personalul de specialitate juridică asimilat magistraților, magistrații-asistenți de la Înalta Curte de Casație și Justiție, asistenții judiciari, personalul auxiliar de specialitate, personalul de specialitate criminalistică și personalul auxiliar de specialitate criminalistică din cadrul Institutului Național de Expertize Criminalistice și al laboratoarelor de expertize criminalistice, ofițerii și agenții de poliție judiciară, precum și specialiștii din cadrul Direcției Naționale Anticorupție, Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, personalul de probațiune beneficiază și de un spor pentru risc și suprasolicitare neuropsihică de până la 25%, respectiv de un spor pentru păstrarea confidențialității de până la 25%, aplicate la salariul de bază lunar, respectiv la indemnizația lunară de încadrare.

14. Conform art. 13 din Capitolul al II-lea denumit "Reglementări specifice personalului din instituțiile publice de apărare, ordine publică și siguranță națională" din Anexa VII din Legea Cadru nr. 284/2010 "(1) Dispozițiile legale prin care sunt stabilite sporuri, indemnizații și alte

drepturi de natură salarială pentru personalul din alte domenii de activitate din sectorul bugetar se aplică și personalului militar, polițiștilor, funcționarilor publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare și personalului civil care se află în situații similare, indiferent de tipul unității în care își desfășoară activitatea, cu avizul Ministerului Muncii, Familiei și Protecției Sociale. (2) Normele de aplicare se stabilesc prin ordin al ordonatorului principal de credite.”

15. Petenții susțin că, în situația în care Ordinele M.A.I. nu prevăd un procent fix al sporului de suprasolicitare neuropsihică ci doar cuantumul maxim care poate fi acordat atât timp cât și alți polițiști care desfășoară aceeași muncă li se acordă maximul de 20%, nu rezultă motive să li se acorde un procent mai mic.

16. Petenții sunt într-o situație identică și nu doar comparabilă cu restul personalului din unitățile bugetare sub aspectul primirii unui salariu diferențiat astfel, aceștia apreciază că nu pot fi tratați diferențiat, în mod discriminatoriu față de restul personalului, neexistând nicio justificare obiectivă și rezonabilă a aplicării în mod arbitrar a grilei de salarizare.

17. Hotărârea C.N.C.D. nr. 294/10.05.2017 în care pentru o situație similară, Colegiul director a constatat fapte de discriminare, contestată și menținută de Curtea de Apel prin Sentința Nr. 3460/2018 din 03 Septembrie 2018.

Suștinerea reclamațiilor

Ministerul Afacerilor Interne

18. În punctul de vedere nr. 1078/05.03.2019 depus la dosar, reclamatul solicită C.N.C.D. admiterea excepției de necompetență pentru aspectele ce țin de interpretarea și aplicarea unor dispoziții legale, atribuții care revin instanțelor de judecată.

19. La data 01.07.2017 a intrat în vigoare Legea – cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice care prevede ”*Judecătorii de la Înalta Curte de Casație și Justiție, de la curțile de apel, tribunale, tribunalele specializate și judecătorii, procurorii de la parchetele de pe lângă aceste instanțe, membrii Consiliului Superior al Magistraturii, personalul de specialitate juridică asimilat magistraților, magistrații-asistenți de la Înalta Curte de Casație și Justiție, asistenții judiciari, personalul auxiliar de specialitate, personalul de specialitate criminalistică și personalul auxiliar de specialitate criminalistică din cadrul Institutului Național de Expertize Criminalistice și al laboratoarelor de expertize criminalistice, ofițerii și agenții de poliție judiciară, precum și specialiștii din cadrul Direcției Naționale Anticorupție, Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, personalul de probațiune beneficiază și de un spor pentru risc și suprasolicitare neuropsihică de până la 25%, respectiv de un spor pentru păstrarea confidențialității de până la 25%, aplicate la salariul de bază lunar, respectiv la indemnizația lunară de încadrare.*

20. De asemenea, în conformitate cu art. 16 al Capitolului II din Anexa 6 a Legii – cadru nr. 153/2017, ”(1) *Dispozițiile legale prin care sunt stabilite sporuri, indemnizații și alte drepturi de natură salarială pentru personalul din alte domenii de activitate din sectorul bugetar se aplică și personalului militar, polițiștilor, funcționarilor publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare și personalului civil care se află în situații similare, indiferent de tipul unității în care își desfășoară activitatea, cu avizul Ministerului Muncii, Familiei și Protecției Sociale. (2) Normele de aplicare se stabilesc prin ordin al ordonatorului principal*

de credite.”

21. La data 31.01.2018 prin Ordinul M.A.I. nr. S/7/2018 se dispune acordarea sporului de 10% pentru categoriile de polițiști din care fac parte și petenții.

22. Din prevederile legale, se observă că se folosește termenul de până la, prin raportare la procentul maxim de 25% al sporului în cauză. Prin urmare, nu este vorba de un procent unic de 25% ce se acordă tuturor categoriile de personal menționate în prevederile legale respective.

23. Legiuitorul a lăsat la latitudinea ordonatorului principal de credite stabilirea cuantumului concret al sporului ce se acordă, cu avizul Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanele Vârstnice, respectiv Ministerului Muncii și Justiției Sociale.

24. În completarea punctului de vedere mai sus menționat, reclamata a transmis sub numărul 2259/19.04.2019 o notă, prin care invocă excepția tardivității introducerii petiției, motivând că o parte dintre petenți își desfășoară activitatea de poliție sub coordonarea procurorilor din cadrul Parchetului Înaltei Curți de Casație și Justiție – Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism înainte de 05.02.2017, data legală pentru a lua la cunoștință de presupusa faptă de discriminare.

25. Totodată, reclamatul vine cu completări, în sensul explicării soluției legislative care a avut la bază criteriile de evaluare din legislația unitară care reglementează salarizarea personalului bugetar convenite cu partenerii sociali (nivelul studiilor și competențele, importanța socială a muncii, responsabilitatea și impactul deciziilor, incompatibilități și conflicte de interese, interacțiunea cu factorii externi).

26. Mărimea procentului sporului acordat a fost aprobată în limitele fondurilor bugetare alocate, pe baza criteriilor respective, nefiind instituită, în acest sens, vreo situație discriminatorie.

27. Prin raportare la criteriile de evaluare, reclamatul precizează că diferențierea acordării sporului în cauză a fost stabilită deoarece Direcția de Combatere a Criminalității Organizate este unitatea specializată din structura Inspectoratului General al Poliției Române, cu competență teritorială generală, care desfășoară și coordonează activitatea de combatere a criminalității organizate la nivel național iar Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism este unica structură din cadrul Ministerului Public, specializată în combaterea și investigarea infracțiunilor de criminalitate organizată și terorism.

28. Sporul în cauză reprezintă un adaos salarial instituțional, cu caracter permanent, în acordarea acestui drept nefiind stabilite criterii în funcție de timpul efectiv lucrat, de numărul sau obiectul activităților, de numărul delegărilor pentru efectuarea activităților de poliție judiciară sau de ”publicitatea ”infracțiunilor cercetate.

29. La acordarea drepturilor bănești, legiuitorul a avut în vedere diferențele de atribuții și condiții pe care diferitele categorii de persoane implicate în mod direct sau indirect în înfăptuirea justiției. Sporurile avute în vedere nu reprezintă drepturi fundamentale, legiuitorul având competența exclusivă de a stabili conținutul, condițiile și limitele acordării unor astfel de drepturi, precum și de a decide cu privire la acordarea acestora sau sistarea lor pe viitor.

30. Față de aceste considerente, Curtea Constituțională a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate ridicată în privința art. 5 din Cap. VIII al Anexei VI la Legea cadru 284/2010.

31. În aceeași ordine de idei, instanțele de judecată au respins în mod constant acțiunile cu

obiectul plății sporului de risc și suprasolicitare neuropsihică în cuantum de 25% din salariul de bază lunar, pe considerentul că sporul nu se aplică fix de 25%.

32. Pentru a susține cele de mai sus, reclamatul consideră că polițiștii judiciari care își desfășoară activitatea în cadrul I.G.P.R. nu se pot compara cu polițiștii judiciari din alte unități/structuri. Pentru prima categorie se acordă un spor superior, motivul avut în vedere fiind criteriile de evaluare din legislația unitară care reglementează salarizarea personalului bugetar, astfel cum au fost evidențiate anterior.

33. Polițiștii care desfășoară activități de poliție judiciară în celelalte unități/structuri par dezavantajați financiar față de polițiștii de poliție judiciară din cadrul structurilor de combatere a criminalității organizate din I.G.P.R., în privința nivelului sporului pentru risc și suprasolicitare neuropsihică. Dar, în esență, trebuie avut în vedere scopul acordării acestui spor, precum și criteriile care au fost avute în vedere la stabilirea acestuia în privința celor două categorii de personal identificate, existând o diferență clară între acestea pe baza unor argumente de ordin profesional și instituțional.

34. În consecință, M.A.I., în cadrul propriei marje de apreciere, are dreptul de a stabili conținutul, condițiile și limitele acordării acestui spor, precum și de a decide cu privire la acordarea acestuia.

V. Motivele de fapt și de drept

35. Potrivit dispozițiilor art. 63 din Procedura Internă de Soluționare a Petițiilor și Sesizărilor publicată în M.Of. nr. 348 din 6 mai 2008, „(1) Colegiul director se va pronunța mai întâi asupra excepțiilor de procedură, precum și asupra celor de fond care nu mai necesită, în tot sau în parte, analizarea în fond a petiției”.

36. Luând act de plângere, astfel cum este formulată, Colegiul urmează să analizeze excepția necompetenței Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, invocată din oficiu.

37. Colegiul director urmează să respingă excepția necompetenței Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării în raport cu obiectul petiției, întrucât Ordinele Ministrului de Interne nu sunt acte normative cu putere de lege. Mai mult, analiza existenței unei fapte de discriminare, comparativ între diferitele categorii de polițiști, este posibilă și fără o astfel de interpretare a normelor juridice privind salarizarea angajaților din cadrul Ministerului Administrației și Internelor.

38. Totodată, Colegiul urmează să analizeze excepția tardivității introducerii petiției, prin prisma faptului că o parte dintre petenți își desfășurau activitatea din 2015, dată de la care se presupune că aveau la cunoștință de efectele acestui Ordin.

39. În conformitate cu prevederile art. 20 alin. 1 din O.G. nr. 137/2000, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Colegiul director reține că „(1) Persoana care se consideră discriminată poate sesiza Consiliul în termen de un an de la data săvârșirii faptei sau de la data la care putea să ia cunoștință de săvârșirea ei”.

40. Corelativ circumstanțierii faptelor de discriminare rațiune tempore, termenul prevăzut în art. 20 alin. 1 este un termen de procedură, reprezentând intervalul de timp înăuntrul căruia trebuie îndeplinit actul de sesizare al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării cu privire la săvârșirea unor fapte sau acte de discriminare.

41. Din interpretarea acestor prevederi, Colegiul director reține că legiuitorul a instituit un termen legal, circumscris unui interval determinat de timp, în speță, de un an de zile, care

începe să curgă de la data săvârșirii faptei sau de la data la care putea să ia cunoștință petentul de săvârșirea ei, constituind astfel un termen peremptoriu.

42. În final, Colegiul director urmează să respingă excepția de tardivitate pentru introducerea petiției, considerând că fapta s-a săvârșit și la momentul depunerii petiției la Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării, reprezentând, astfel, o faptă continuă, prin adoptarea succesivă a acestor Ordine, Ordinul Ministrului de Interne nr. S/78/13.05.2015 pentru completarea O.M.A.I. S/214/2011 și Ordinul M.A.I. nr. S/7/2018 prin care s-a majorat sporul de risc și suprasolicitare neuropsihică de la 5% la 10%.

43. În fapt, Colegiul director constată că petenții sunt polițiști judiciari, având calitate de organ de cercetare penală al poliției judiciare și sunt desemnați nominal pentru a desfășura activitatea sub coordonarea magistraților procurori din cadrul P.Î.C.C.J. Realizează și acte de urmărire penală specifice ofițerilor de crimă organizată. Beneficiază de un spor de 10% pentru risc și suprasolicitare neuropsihică, în timp ce lucrătorii de poliție judiciară din cadrul structurilor de crimă organizată beneficiază de un spor de 20%. Sporul se calculează conform prevederilor S/7 din 31.08.2018.

44. O.G. nr. 137/2000, la art. 2 alin. 1 prevede: „Potrivit prezentei ordonanțe, prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenență la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu care are ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice”.

45. Astfel se poate considera discriminare:

- ✓ o diferențiere
- ✓ bazată pe un criteriu
- ✓ care atinge un drept.

46. Analiza diferențierii se realizează prin compararea a două situații (art. 1 alin. 3 al O.G. nr. 137/2000: „*exercitarea drepturilor enunțate în cuprinsul prezentului articol privește persoanele aflate în situații comparabile*”).

47. În conformitate cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului (în continuare CEDO) în domeniu, diferența de tratament devine discriminare atunci când se induc distincții între situații analoage și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă. Instanța europeană a decis în mod constant că pentru ca o asemenea încălcare să se producă „trebuie stabilit că persoane plasate în situații analoage sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-și găsește nici o justificare obiectivă sau rezonabilă”. CEDO a apreciat prin jurisprudența sa, că statele contractante dispun de o anumită marjă de apreciere pentru a determina dacă și în ce măsură diferențele între situații analoage sau comparabile sunt de natură să justifice distincțiile de tratament juridic aplicate (ex.: Fredin împotriva Suediei, 18 februarie 1991; Hoffman împotriva Austriei, 23 iunie 1993, Spadea și Scalabrino împotriva Italiei, 28 septembrie 1995, Stubbings și alții împotriva Regatului Unit, 22 octombrie 1996).

48. Colegiul director constată că petenții primesc un spor de 10 %, comparativ cu alte persoane, care beneficiază de un spor de 20%. Procentul se acordă în conformitate cu prevederile Ordinului ministrului administrației și internelor nr. S/214/2011. Reclamatul nu a pus la dispoziția CNCD actul normativ pentru a fi studiat și pentru a analiza dacă sporul se acordă diferențiat pentru

persoane care sunt în situație comparabilă sau nu. Având în vedere prevederile art. 20 alin. 6 din O.G. nr. 137/2000 („Persoana interesată are obligația de a dovedi existența unor fapte care permit a se presupune existența unei discriminări directe sau indirecte, iar persoanei împotriva căreia s-a formulat sesizarea îi revine sarcina de a dovedi că faptele nu constituie discriminare.”), totodată și jurisprudența CEDO în domeniul inversării sarcinii probei (ex. Nachova și alții împotriva Bulgariei, 6 iulie 2005), se constată că reclamatul nu a probat că prevederile ordinului nu ar trata diferit situații comparabile, în consecință se prezumă existența unei diferențieri.

49. Deși rezultă faptul că sunt activități profesionale desfășurate în aceleași condiții de muncă, interacțiunea aceluiași factori de risc, aceeași dificultate a activităților specifice cauzelor de crimă organizată, aceeași responsabilitate respectiv aceeași importanță socială a muncii, totuși sporul pentru risc și suprasolicitare neuropsihică este acordat polițiștilor din cadrul Ministerului Afacerilor Interne care desfășoară activități de poliție judiciară, în cuantum diferit. În conformitate cu jurisprudența CEDO în domeniu, diferența de tratament devine discriminare atunci când se induce distincții între situații analoge și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă.

50. Fapta de discriminare este determinată de existența unui criteriu, iar între acest criteriu și faptele imputate reclamatului trebuie să existe un raport de cauzalitate.

51. Constatăm că din partea petentului s-a invocat un criteriu socio-profesional, iar reclamații nu au probat contrariul.

52. O faptă poate fi considerată discriminatorie dacă atinge un drept, oricare dintre cele garantate de tratate internaționale ratificate de România sau cele prevăzute de legislația națională.

53. Conform deciziilor CEDO, drepturile salariale intră în categoria dreptului la proprietate, astfel prin acordarea diferențiată a drepturilor salariale pentru categorii de persoane aflate în situații analoge, comparabile se încalcă dreptul la proprietate.

54. Codul muncii consacră principiul „la muncă egală, salariu egal”. Secretizarea salarizării în domeniul bugetar, neinformarea corectă a angajaților privind criteriile de acordare a salariilor și a sporurilor salariale prin efectele pe care le produce anulează posibilitatea verificării respectării acestui principiu. Conform deciziilor CEDO în domeniu, normele juridice trebuie să fie accesibile, precise, previzibile, compatibile cu statul de drept. În mod evident, Ordinul ministrului administrației și internelor nr. S/214/2011 nu este accesibil nici măcar persoanelor pentru care se aplică, astfel nu este nici previzibilă. O normă juridică care stabilește drepturile salariale ale angajaților bugetari, plătiți din taxele și impozitele cetățenilor, și care este secretă, nu este compatibilă cu statul de drept.

55. În consecință, aplicând principiul inversării sarcinii probei, Colegiul director constată că acordarea unui spor de risc și suprasolicitare petenților de doar 10% reprezintă discriminare conform art. 2 alin. 1 din O.G. nr. 137/2000, fiind o deosebire pe bază socioprofesională care are ca efect restrângerea folosinței dreptului la proprietate.

56. Art. 7 din O.G. nr. 137/2000 prevede: „Constituie contravenție, conform prezentei ordonanțe, discriminarea unei persoane pentru motivul ca aparține unei anumite rase, nationalitati, etnii, religii, categorii sociale sau unei categorii defavorizate, respectiv din cauza convingerilor, vârstei, sexului sau orientării sexuale a acesteia, într-un raport de muncă și protecție socială, cu excepția cazurilor prevăzute de lege, manifestată în următoarele domenii: [...] c) acordarea altor drepturi sociale decât cele reprezentând salariul; [...]”.

57. Colegiul director constată incidența acestei prevederi, sporul în cauză fiind un drept social, altul decât salariul.

58. Reclamatul nu a reușit să dovedească, să aducă suficiente probe în sprijinul susținerilor privind acordarea diferențiată a sporului pentru risc și suprasolicitare neuropsihică, pe baza altor motive care nu au avut la baza încălcării principiului nediscriminării și al tratamentului egal.

59. Privind sancționarea faptei, Colegiul director constată că petentul are posibilitatea de a-și obține drepturile salariale prin instanța de judecată, astfel consideră că nu este nevoie de aplicarea unei amenzi contravenționale, și aplică sancțiunea de avertisment.

60. Se recomandă reclamaților să inițieze respectiv să emită un ordin cu caracter nesecret care stabilește criteriile transparente, obiective, nediscriminatorii pentru acordarea sporului de risc și suprasolicitare.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Respinge excepția de necompetență materială invocată în sensul că doar instanțele de judecată au atribuții privind interpretarea și aplicare normelor juridice, conform art. 28-32 din Procedura internă de soluționarea petițiilor și sesizărilor;
2. Respinge excepția tardivității introducerii petiției;
3. Acordarea unui spor de risc și suprasolicitare petenților de doar 10% reprezintă discriminare conform art. 2 alin. 1 coroborat cu art. 7 lit. c) din O.G. nr. 137/2000;
4. Aplică sancțiunea de avertisment față de reclamați;
5. Recomandă reclamaților să inițieze respectiv să emită un ordin cu caracter nesecret care stabilește criteriile nediscriminatorii pentru acordarea sporului de risc și suprasolicitare;
6. O copie a hotărârii se va transmite părților.

VI. Modalitatea de plată a amenzii: -

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

ASZTALOS CSABA FERENC – Membru

DINCĂ ILIE – Membru

GHEORGHIU LUMINIȚA - Membru

HALLER ISTVÁN – Membru

LAZĂR MARIA – Membru

POPA CLAUDIA SORINA – Membru

SANDU VERONICA TATIANA - Membru

Data redactării: 24.10.2019

M.L./A.B.

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ, constituie de drept titlu executoriu.